

[Pinholt.]

at optage et ikke ubetydeligt Statslaan til Efteraaret.

I det hele taget gaar det ikke den Vej, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vilde give det Udseende af: Afbetaling paa Statsgælden og stort Overskud paa Driftsregnskabet. Nej, Afbetalingen paa Statsgælden er forbi! Opgjort paa samme Maade er der nu omtrent den samme Statsgæld, som da Regeringen traadte til i 1929, og hertil vil der altsaa utvivlsomt komme et betydeligt Beløb til Efteraaret. Med de Tider, vi har, er der intet Haab om, at der i den Henseende vil ske nogen væsentlig Ændring under den nuværende Regering. Vi har jo paataget os meget store Forpligtelser, som vil vende tilbage paa Finansloven Aar efter Aar, store Pensionsforpligtelser og store sociale Forpligtelser. Forholdet er ogsaa det, at skønt Skatterne under den nuværende Regering er steget med næsten 60 Mill. Kr., har man alligevel maattet laane; Pengene har ikke kunnet slaa til over for de forøgede Udgifter. Vi har faaet forøget Beskatning, til Trods for at Nationens Indkomster er faldet ikke uvæsentligt.

Da Regeringen traadte til i 1929, var Nationens samlede Indkomst 2 734 Mill. Kr., men er i 1934 faldet til 2 325 Mill. Kr. Det er imidlertid ejendommeligt at se, at Hovedstadens Indkomst kun er faldet fra 1 087 Mill. Kr. i 1928—29 til 1 060 Mill. Kr. i 1933—34, og at Købstædernes Indkomst i samme Tidsrum kun er faldet fra 650 Mill. Kr. til 613 Mill. Kr., medens Indkomsten i Landdistrikterne er faldet fra 997 Mill. Kr. til 669 Mill. Kr. Medens der altsaa er omtrent den samme Indtægt i Hovedstaden og Købstæderne, er der et meget stærkt Fald i Landdistrikterne, og det betyder jo, at Forholdene der er væsentlig vanskeligere. Det er endvidere ejendommeligt at se, at i København og i Købstæderne har man bevaret omtrent den samme Formue, medens Formuen i Landdistrikterne er faldet meget væsentligt, nemlig med over $\frac{3}{4}$ Milliard Kr. Naar man saa tager Hensyn til, at Værdien af den samlede Udførsel af indenlandske Varer er faldet med henimod en halv Milliard Kroner i det samme Tidsrum, saa kan man sige, at Basis for en højere Beskatning er ikke bedre nu, end dengang den høje Regering traadte til, og at der er den aller-yderste Anledning til den største Forsigtighed, hvis vi ikke skal komme ud i det, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen saa nødig vil ud i, og som han trods alt ængstes for. Skal vi ikke komme ud i store finansielle Vanskeligheder her i dette Land, vil det

være nødvendigt at gaa til den yderste Sparsommelighed. Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som udtalte, at i 1928—29 havde Neergaard et Underskud paa 10 Mill. Kr. paa Driften, skal jeg sige, at det er rigtigt, men det Underskud stammede — hvad det ærede Medlem ikke kan være uvidende om — fra, at der var optaget meget betydelige Laan til Landmandsbanken; alle Partier her i Salen var enige om, at der burde udskrives særlige Skatter for at dække dette Underskud, men dette blev ikke gjort, fordi Finanserne saa saa meget bedre ud, at den daværende Finansminister ikke mente det nødvendigt at paalægge nye Skatter, saaledes som den nuværende Regering stadig har gjort. Derfor kom dette Underskud. Hvis Neergaard havde paalagt nye Skatter, vilde dette Driftsunderskud ikke være fremkommet. Dette er før fremhævet, og jeg vil gentage det. Man kan, naar man udskriver store nye Skattebeløb, naturligvis undgaa Driftsunderskud. Ved den Lejlighed var det forudsat fra alle Partiers Side, at der skulde udskrives nye Skatter, men der blev ved Finanslovforslagets første Behandling det Aar sagt, at det kunde vistnok undgaa. Det blev undgaaet. Desuden var der efterladt nogle og tredive Millioner Kroner som Kassebeholdning. De Penge er brugt; vi har ingen Kassebeholdning i Øjeblikket; vi har kun Overtræk i Nationalbanken og Skattekammerbeviser — ingen Kassebeholdning. Det har jeg Lov til at sige, og det vil ingen kunne modsige. Maa jeg endvidere sige; at den Procent, som Skatten til Staten udgør af de samlede Indkomster her i Landet, er fordoblet siden før Krigen. Før Krigen var den Procentdel af Indkomsterne, som Folket maatte give til Staten, godt 8. Nu er den over 16, næsten 17. Det, at det Beløb, der bliver forbrugt af Staten, er 3—4 Gange saa stort som før Krigen, behøver ikke at være afskrækkende, men at den Procent, der udskrives i Statskat, er det dobbelte af den tidligere, det er afskrækkende.

Jeg vil slutte med at sige, at hvis vi skal tænke paa at komme igennem den Krise, vi er inde i baade for Erhvervenes og for Statens Vedkommende, vil det være nødvendigt at anlægge den yderste Sparsommelighed og Forsigtighed, thi ellers vil vi komme ud i overmaade store Vanskeligheder.

Krag: Der er nu forløbet ca. 4 Aar, siden Krisens Hærgen tog fat her i Landet, og gennem tre Aar har Rigsdagens Arbejde saa at sige udelukkende været præget af Krisens ødelæggende Virkninger: Fattigdom og Arbejdsløshed. Til Trods for de